



Львівський форум кримінальної юстиції – платформа для дискусій та нових ідей

Триденний VIII Львівський форум кримінальної юстиції об'єднав українських науковців, практиків та міжнародних партнерів, для яких важлива тема реформування кримінального законодавства.

Організували подію, яка тривала з 9 до 11 червня, Координатор проектів ОБСЄ в Україні, громадська організація «Львівський форум кримінальної юстиції», Державне бюро розслідувань, платформа JustTalk та Львівський державний університет внутрішніх справ.

У перший день, 9 червня, відбулася дискусія про забезпечення прав і свобод громадян у сфері протидії кримінальним правопорушенням в умовах війни. А офіційно відкрили подію 10 червня.

Зі вступним словом до учасників звернувся координатор проектів ОБСЄ в Україні, посол Генрік Вілладсен. Він наголосив: «Російська федерація порушила правила, які забезпечували мир на нашій планеті. Український народ виборює не лише своє майбутнє, а й усього світу. Люди різних національностей бачать сміливість та відвагу, з якою жінки та чоловіки обстоюють демо-

кратію та право бути вільними. Саме в час війни зрозуміла особлива роль кримінальної юстиції стосовно захисту прав людини та притягнення злочинців до відповідальності. Шлях до справедливості – непростий. Та, запевняю, що ОБСЄ – поряд із Україною у цей трагічний для неї час».

Також присутніх привітав заступник керівника головного слідчого управління Державного бюро розслідувань Артем Медведенко: «З перших днів збройної агресії російської федерації проти України бюро активно долучилося до боротьби зі згарбниками. Ми надаємо максимальну підтримку Збройним Силам України та військовим формуванням задля нашої перемоги. Переконали, що співпраця науковців та практиків форуму буде корисною для обміну досвідом та консолідації усіх зацікавлених сторін щодо удосконалення української юриспруденції».

Ректор Львівського держав-



ного університету внутрішніх справ Роман Благута підкреслив, що науковці та практики дуже швидко відреагували на потреби щодо дослідження проблем функціонування органів кримінальної юстиції України в умовах відкритої військової агресії росії.

«Сьогодні під час форуму ми обговоримо найактуальніші питання стосовно організації діяльності органів розслідування в умовах воєнного стану, необхідності внесення змін у кримінальне законодавство у зв'язку

із гострою потребою боротьби з колабораціонізмом та мародерством. Не менш проблемним є питання статусу військовополонених, діяльності прокуратури та суду на тимчасово окупованих територіях. Обговорення також стосуватиметься співпраці зі закордонними інституціями

щодо міжнародного трибуналу для розслідування воєнних злочинів російської федерації, адже важливо довести, що вороги чинять геноцид українського народу», – відзначив очільник вишу.

До учасників події звернувся і керівник Львівського форуму кримінальної юстиції, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України Вячеслав Навроцький, наголосивши, що необхідно окреслити шляхи вирішення питань кримінально-правової протидії нападу і агресії з боку росії. «Наше завдання – обґрунтувати й показати, що силові структури рф є злочинними організаціями. А зброя, якою ми будемо користуватися для боротьби з ворогом, – це чинне кримінальне і кримінальне процесуальне законодавство», – підкреслив він.

Учасники дискутували про забезпечення прав і свобод громадян у сфері протидії кримінальним правопорушенням в умовах війни. Після цього відбулися дебати щодо класичних процесуальних гарантій та новел

їх дотримання під час воєнного стану. Науковці та практики також обговорили проблеми документування воєнних злочинів та відшкодування завданої шкоди.

Також присутні на події долучилися до полеміки щодо кримінально-правових норм, чинних до початку відкритої російської агресії проти України. Наприкінці заходу йшлося про основні виклики, які постали перед українським кримінальним правом із початком гострої фази війни та відповіді законодавця на них.

У завершальний день форуму відбулися ще дві дискусійні панелі. Учасники обговорили діяльність органів, які забезпечують протидію кримінальним правопорушенням в умовах війни та поділилися думками про налагодження ефективної співпраці у цій сфері.

Модерував цю дискусію перший проректор Львівського державного університету внутрішніх справ Тарас Созанський.

Продовження на стор. 2





Львівський форум кримінальної юстиції – платформа для дискусій та нових ідей

Закінчення. Початок на стор. 1

У межах обговорення виступив перший проректор Луганського ДУВС Микола Карчевський, професор кафедри кримінального права № 1 Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого Михайло Шепітько та заступник керівника Департаменту – очільник управління захисту викривачів і обробки повідомлень про корупцію Департаменту запобігання і виявлення корупції НАЗК Василь Луцик.

Другу дискусійну панель присвятили обговоренню кримінально-процесуальних новел воєнного часу. Зокрема, йшлося про їх ефективність та перспективи. Модератором обговорення був декан факультету

№ 1 Львівського державного університету внутрішніх справ Руслан Шехавцов. Своїм баченням поділилися професорка кафедри кримінально-правових дисциплін ЛьвДУВС Ірина Гловюк, професорка кафедри кримінального процесу та криміналістики цього ж вишу Ірина Басиста, а також завідувачка кафедри кримінального процесу Одеського державного університету внутрішніх справ Ганна Тетерятник.

Завершився захід підведенням підсумків та окресленням планів на майбутнє.

За матеріалами
Відділу зв'язків з громадськістю
ЛьвДУВС,
світлина Марти Петрів



Для працівників та здобувачів університету провели тренінг із домедичної допомоги

Тренінг із домедичної допомоги для працівників та здобувачів університету провели досвідчені інструктори Львівського медичного фахового коледжу післядипломної освіти.

Впродовж заходу присутніх навчали правильно розпізнавати вид поранення, зупиняти кровотечу, користуватися турнікетами та джгутами, а також проводити серцево-легеневу реанімацію й відновлювати прохідність дихальних шляхів.

Директорка медичної установи Леся Вовк відзначила, що за час повно-

масштабної війни команда викладачів провела понад 100 тренінгів та навчила близько 7000 цивільного населення.

«Кожна людина повинна володіти базовими навичками з надання домедичної допомоги. У житті трапляються різні ситуації. До прикладу, пожежі, дорожньо-транспортні пригоди. А зараз, в час війни, це особливо актуально та важливо», – наголосила Леся Вовк.

Захід відбувався у два етапи. Перша – теоретична частина. А під час другої – учасники тренінгу відпрацьовували здобуті знання на практиці.

Кожен із присутніх мав можливість відтворити класичний алгоритм надання допомоги потерпілим. Насамперед,



слід було оцінити, чи місце події є безпечним, перевірити, чи постраждала людина при свідомості, використовуючи принцип «Бачу. Чую. Відчуваю». Учасники тренінгу також відпрацьовували серцево-легеневу реанімацію на спеціальних манекенах.

Безперечно, це був дуже продуктивний та корисний тренінг. Кожен із присутніх почерпнув для себе багато нового.

Своїми враженнями від заходу поділилася Людмила Андрушко, фахівчиня відділення соціально-гуманітарної роботи.

«Зізнаюсь чесно, я не очікувала, що цей тренінг буде настільки результативний. Мабуть, в кожній людини є така омана: коли вона бачить якісь прості речі, то вважає, що через декілька хвилин може

все правильно відтворити. Але коли ми почали практичну частину заняття, зрозуміли, що це насправді далеко не просто. Ми робили різні помилки і десь з третього разу виходило краще. Такі навчання потрібно популяризувати в кожному закладі освіти», – переконана Людмила Андрушко.

Кароліна Гапчич, студентка Інституту управління, психології та безпеки, вважає, що важливість тренінгів із домедичної допомоги в умовах воєнного часу важко переоцінити.

«Кожен повинен вміти надавати домедичну допомогу. І саме на таких тренінгах можна отримати необхідні знання та навички», – відзначає дівчина.

Продовження на стор. 4





Ігор Дикун – командир розвідувальної роти 5-го окремого штурмового полку за бій в Ірпені під Києвом отримав найвище державне звання – Герой України з врученням ордена «Золота Зірка». 27-річний піхотинець зупинив броньовану машину росіян, знищив піхоту і, зазнавши поранення, продовжив боротьбу.

Ще будучи студентом, взяв академвідпустку і пішов воювати

Колишній студент Львівського державного університету внутрішніх справ Ігор Дикун родом із міста Борщів, що на Тернопільщині. Ще в школі захопився спортом – любив футбол, займався пауерліфтингом. У 2012–2013 роках навіть виграв першість у регіональних змаганнях. Цікавився історією, особливо – періодом козаччини. Жартує, що досі не розуміє, чому Сагайдачний не спалив Москву. І каже, що ця війна – шанс розв'язати багатовікову проблему з московією.

У 2014 році, навчаючись у Львівському державному університеті внутрішніх справ, Ігор взяв академвідпустку і пішов воювати у складі окремої механізованої бригади імені короля Данила. За участь у боях на різних ділянках фронту отримав орден «За мужність» III ступеня. Під Ямполем, в районі Лиману, був поранений і контужений, та це не вплинуло на рішення воювати й надалі.

Остаточні вирішив стати офіцером у 2018 році, коли командиром бригади став легендарний полковник Валерій Гудзь. Під його впливом вступив до Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного після того, як здобув фах юриста у ЛьвДУВС.

«За кожним рішенням – людське життя, тому треба виважувати кожен крок»

До 24 лютого Ігор Дикун служив офіцером у 355-му механізованому полку 184-ого навчального центру, куди скерували після академії. Про початок війни дізнався о 5 годині ранку – подзвонив друг, який проходив службу в бригаді, що базується на Харківщині. «Війна. Обстрілюють території навколо Харкова» – за цими словами слідувало багато важливих рішень і дій. Того ж дня на базі центру сформуливали і привели в повну бойову готовність зведену механізовану роту. Ігор став заступником її командира і займався оснащенням зброєю, боеприпасами, всією логістикою.

Один із перших наказів, який виконали, – оборона львівського аеропорту. А через дві доби, коли там укрі-

пилася самооборона, виїхали до Києва. Спершу був Броварський напрям, потім – Лютиж, а з 12 березня тримали оборону в сторону Ірпеня.

Воїнові довелося пройти через надзвичайно жорсткі та складні бої, про які не легко згадувати, адже за кожним рішенням – людське життя. Тому переконаний, що навіть у найскладніші моменти важливо виважувати кожен крок.

Серед історій, якими Ігор Дикун ділиться з журналістами, враження після визволення Ірпеня. Коли тільки відбили ворога, люди почали не просто повертатися, а везти саджанці дерев. Хоча ніхто ще не міг бути впевненим, що не відбудеться перегрупування і новий наступ. А люди їхали садити дерева, бо ж весна!

ГЕРОЙ УКРАЇНИ ІГОР ДИКУН:

«Ми перемагаємо і переможемо, бо воюємо не кількістю, а вмінням»



ку нагороду – звання Героя України. Та, наголошує, що це було для нього неочікувано, бо в той час єдине, що цікавило, коли зможе повернутися в стрій. Зрештою, трохи більше як за місяць, Ігор Дикун повернувся на службу.

«Війна в нас триває не вісім, а триста вісім років»

Чоловік переконаний, що скільки би ще не тривала війна, він все одно присвятить своє життя Збройним Силам України.

Він наголошує, що війна в нас триває не вісім, а триста вісім років. Ми пережили багато трагедій від московитів. Каже: «Який вони нам «братній народ»? Ми ніколи не були до них приєднані – ми були окуповані. Після Другої світової війни воїни Української Повстанської Армії воювали ще до 50-их і навіть 60-их років, виборюючи незалежність». Тепер мусимо йти до перемоги.

«Ми перемагаємо і переможемо. Ми воюємо не кількістю, а вмінням. Завдяки нашим діям весь цивілізований світ перестав боятися росію. Відкрилися всі карти. Вся військова сила, поняття «сверхдержави» виявилися «пшиком». Її перестали боятися. Я пам'ятаю, чим ми воювали у 2014 році, чим – два роки тому, і що у нас є зараз. Це як порівняти еру динозаврів і сучасне XXI століття в Європі», – наголошує Герой України Ігор Дикун.

Підготувала

Наталія Павлишин

Схожу історію воїн пережив на Донбасі у 2020 році, коли обороняв Світлодарську дугу. Там місцеві мешканці біля бліндажів і помідори, і цибулю садили.

Про звання не думав, а лише про те, щоб повертатися на поле бою

У боях за Ірпінь Ігор Дикун отримав поранення. Та навіть у такому стані продовжував наступ.

Знешкодивши частину піхоти, підбивши БМП ворога, Ігор рушив, щоб

вибавити решту піхоти. Проте один із бійців, якого він вважав вже мертвим, вистрілював у нього і поранив у плече та ногу. Та Ігор закріпився і далі продовжив бій. Побратими евакуйовували його під мінометними обстрілами – міни падали за 100–150 метрів від них – через переправу, бо міст вже був зруйнований.

Через два дні після поранення, перебуваючи на лікуванні у шпиталі, Ігор Дикун дізнався, що йому присвоїли висо-



Представники Інституту права долучилися до акції з плетіння сіток для українських воїнів

Захід відбувався в парку «На Валах» біля Львівської обласної військової адміністрації. Близько сотні людей зібралися, аби плести маскувальні сітки. Серед учасників – мешканці області, переселенці, працівники Львівської ОВА, волонтери та діти. До ініціативи також долучилися представники Інституту права ЛьвДУВС.

«Ми вирішили приєднатися, бо це потрібна та корисна справа. Волонтери розповіли та показали, як правильно плести сітку.



Це виявилося не так просто, як здається на перший погляд. Ми плели з думками про наших оборонців. Щиро сподіваємося, що ці сітки допоможуть Збройним Силам України, захистять воїнів та техніку», – наголосила заступниця директора Інституту права Альона Дутко.

Студентка Віта Солодкевич розповіла, що у школі періодично плела сітки, тож для неї це не було чимось новим та складним.

«Я рада, що мала можливість долучитися до такого заходу. Насправді, це найменше, що ми можемо зробити для бійців. Ми ні на мить не повинні забувати про



допомогу нашим воїнам. Адже вони роблять усе можливе, аби захистити нас від ворога», – заважила дівчина.

Як зазначили організатори

акції, виготовлені маскувальні сітки передадуть військовим, які перебувають у Донецькій області.

Марта Петрів

Для працівників та здобувачів університету провели тренінг із домедичної допомоги

Закінчення. Початок на стор. 2

Роман Мота, фахівець із бронювання відділу кадрового забезпечення, прийшов на цей захід уже володіючи певними медичними знаннями, але, попри це, дізнався чимало нового.

«Такі навчання потрібно робити двічі на рік для актуалізації знань. Адже людина має властивість забувати те, що вона не практикує постійно. У кризових ситуаціях ми часто розгублюємося. Тому важливо довести наші навички до автоматизму», – вважає Роман Мота.

Ольга Марченко, доцентка кафедри менеджменту, зізналася, що вперше побувала на тренінгу з домедичної допомоги.

«Я настільки надихнулася цим заняттям, що захотіла пройти додатковий курс. За дві години можна багато дізнатися. Але, щоб остаточно



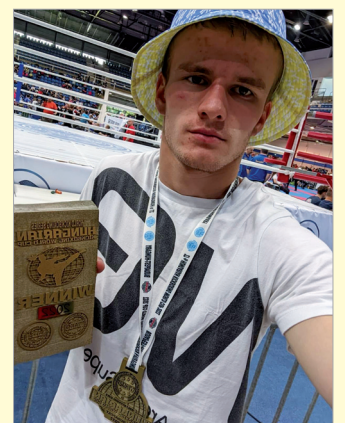
закріпити знання, потрібно значно більше практики. Хочу бути впевнена, що в потрібну хвилину я дійсно зможу комусь допомогти», – наголошує Ольга Марченко.

Марта Петрів,
світлина авторки

ГОРДИСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ

Студент ЛьвДУВС став переможцем Кубка світу з кікбоксингу

Першокурсник Інституту права ЛьвДУВС Олег Бенькалович виборов «золото» на Кубку світу з кікбоксингу. Вихованець вищу став кращим у розділі лоу-кік у ваговій категорії до 60 кг серед юніорів.



Студент здобув блискучі перемоги у кожному поєдинку та впевнено посів першу сходинку.

Юнак вже багато років займається спортом та постійно бере участь у міжнародних змаганнях. Є переможцем Кубка світу з кікбоксингу та срібним призером Чемпіонату Європи серед юніорів.

Відділ зв'язків з громадськістю ЛьвДУВС